
Den store Magt

Filmatiseret i 5 Akter efter

ZAKARIAS NIELSEN'S

Fortælling af samme Navn.

Bearbejdet for Film af SAM ASK

Iscenesat af AUG. BLOM

Optaget af: Nordisk Films Kompagni.

Eneret: A/S Fotorama.

Hovedpersonerne:

Jørgen Bang, Toldassistent	Knud Almar
Hans Far	Philip Bech
Hans Mor	Lily Bech
Amalie, Jørgens Kusine	Agnes Petersen
Hendes Far, kaldet „Ole Konge“ . .	Viggø Lindstrøm
Hendes Mor, „Madam Konge“	Agis Winding Holberg
Stine, Tjehestepige hos „Ole Konge“	Kate Fabian
Marie Rømer	Ingeborg Spangsfeldt
En Smugler	Alex Suhr

Toldere, Spritsmuglere og andre Syndere.

Den store Magt.

Der er Fugleskydning i „Lunden“, og i en lille By er Fugleskydningsdagen en Dag, der er lige saa vigtig som Markedsdagen, derfor er alle Byens Indvaanere stævnet sammen for at overvære Nedskydningen af det arme Kræ og hylde den store Mand, som bliver Fuglekonge!

Det ser ud til, at den unge Toldassistent Jørgen Bang skal faa Held til at knalde Brystpladen ned for sin Far, som saa vil blive Aarets næste Fuglekonge.

Et Hurra hilser Jørgens Mesterskud, da Fuglen endelig er ribbet for sin fejreste Pryd! Kancelliraad Bang, Jørgens Far, faar højtideligt hængt Fuglekongens tunge Kæde om Halsen, og i Procession marcherer alt, hvad der kan krybe og gaa, bag efter Musiken ind til Byen, hvor de ædle Skydebrødre skal afslutte Dagen med et dundrende Knald.

Kancelliraad Bang er en meget fin Mand, som efter en bevæget Ungdom og Manddom har nedladt sig til at overtage Hvervet som Bogholder i den lille Bys Bank, og nu er han oven i Købet blevet Fuglekonge!

Han er dog ikke den eneste Majestæt i Familien, for hans Søster er gift med en Mand, der kaldes Ole Konge, og som, ligesom Enevoldskongerne, har meget med „Ben“ at gøre. Mens Enevoldsherskerne dog uddelte Ben, samler Ole Konge paa dem, — han er nemlig Marskandiser og sjakrer med lidt af hvert, gamle Ben, Klude, gammelt Jern, o. s. v., — kort sagt: Ole Konge køber alt, — og han tjener paa alt. Han er en holden Mand, og derfor ærgrer og kreperer det ham, at hans Svoger, Kancelliraaden, ser ham over Hovedet, skønt Ole inderst inde er klar over, at den anden er en fattigfin Lus!

Nej, — Kancelliraaden har Ole ikke meget Fidus til, — derimod synes han rigtig godt om Sønnen, Jørgen, og det er han ikke alene om, for ogsaa Arveprinsessen, Ole Konges smukke Datter, Amalie, finder, at hendes Fætter er et Mand-

folk, — ovenikøbet et Mandfolk, som har fortjent at blive hendes Mand!

Bare Jørgen kunde faa Øje paa hende og sige et eneste lille Ord, saa var Amalie parat til at sy Knapperne fast i hans Uniformsjakke og sørge for rene Sokker til ham Resten af sit Liv, — men Jørgen har hidtil ikke lagt Mærke til, at hans Kusine egentlig er en smuk og giftefærdig ung Pige. Han kender derimod en ung Dame, som hedder Marie Rømer, og som han har isinde at fri til, naar han engang bliver fremmet og kan byde hende et Hjem.

Da, — samme Aften, som hans Far er udnævnt til Fuglekonge, styrter alle hans Fremtidshaab i Grus.

Kancelliraaden kommer midt om Natten og ringer Sønnen op for at meddele ham, at der iaften har været Revision i Banken, mens Skydebrødrene festede, og at Revisionen har konstateret et Underslæb paa 30,000 Kroner — Penge, som Kancelliraaden overfor Sønnen tilstaar at have laant af Kassen og brugt.

Bankens Direktør har tilstaaet Kancelliraaden en Maaned at skaffe Pengene i, men han kan ingen Udvej se til at klare sig fra Skam og Skændsel!

Jørgens første Tanke, da han hører Faderens frygtelige Tilstaaelse, gælder hans syge Mor, der i Aarevis har været lænket til Seng eller Rullestol. Hun maa ikke faa noget at vide! For hendes Skyld maa Faderen reddes!!

Men hvorfra skal Jørgen tage de 30,000 Kr.?

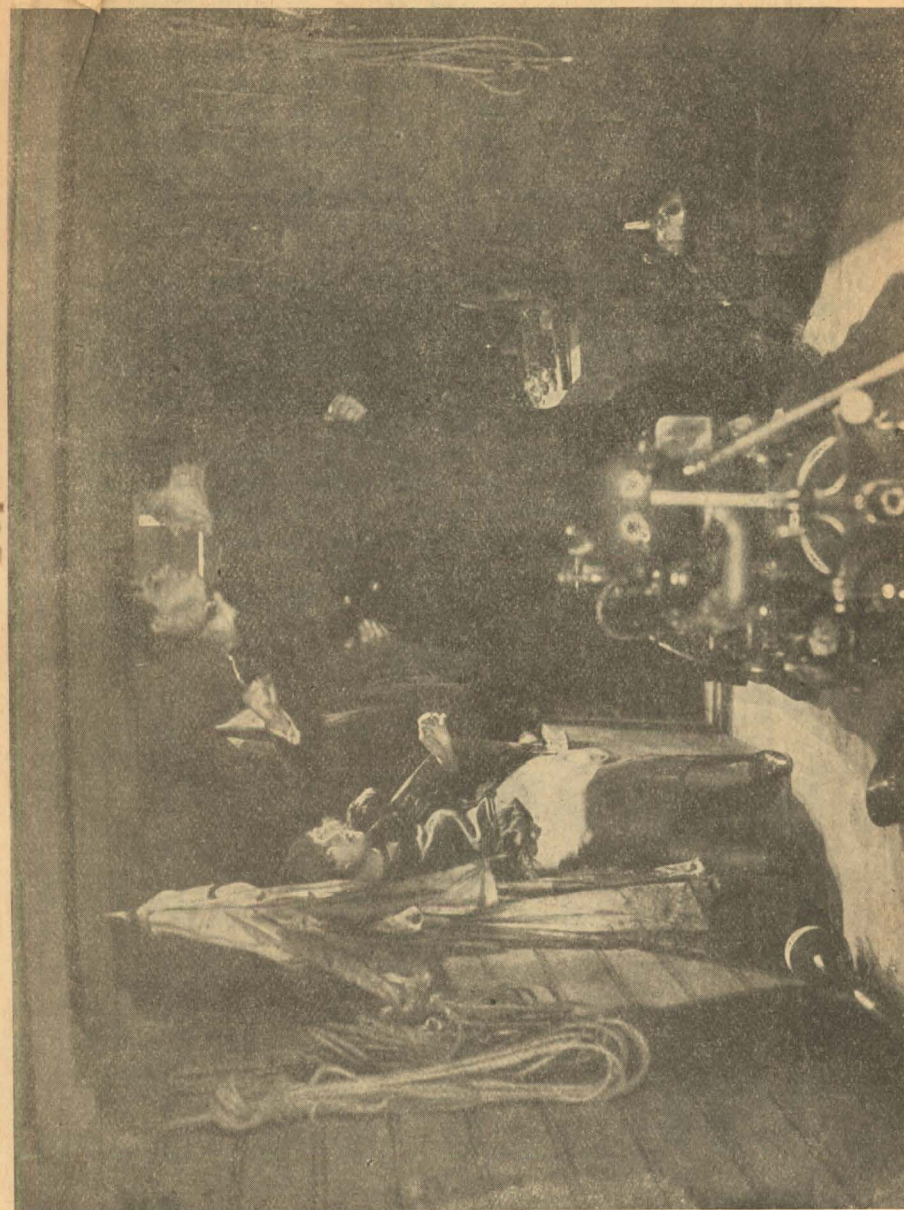
Faderen hvisker: „Ole Konge!“ — Manden, som han altid har set over Hovedet og fornægtet, — den Mand staar nu for ham som den eneste Udvej. Men det nytter ikke, at han selv gaar til Svogeren. Saa faar han bare et haanende Nej!

Jørgen forstaar. Tidlig næste Morgen gaar han hen til Onkelen, men Ole Konge er egentlig ikke vild efter at slippe af med saa mange Penge! Jo, — var Jørgen kommet for at anholde om Kusinens Haand, havde der ligget 50,000 blanke Dalere parat til ham, — men — — — men — — ja, — Ole nægter altsaa at hjælpe Nevøen!

For Moderens Skyld resignerer Jørgen da paa Virkeliggørelsen af alle sine Fremtidsdrømme og gifter sig med Ole Konges Amalie og redder derved Faderen.

En Tid gaar alt godt, men det er Jørgen umuligt at glemme Marie Rømer, som nu er i Jylland, hvor hun er Husbestyrerinde hos en Præst, der er Enkemand.

Alt for snart opdager Amalie, at han kun har taget hende

som Appendix til hendes Fars Penge, og da hun samtidig opdager hans Hengivenhed for Marie Rømer, forstaar man, at Jørgen ikke faar det alt for hyggeligt, — de lider begge to, — indtil Skæbnen en Dag forener dem!

Ole Konge har nemlig vovet sig ud paa et rask lille Sprit-smuglerkup, — og Jørgen faar Nys om det og agter at sætte alt ind paa at forhindre Smuglertogtet. Om Aftenen før den Nat, som er udset til Eventyret, faar Amalie imidlertid at vide, at Smuglerne har til Hensigt at forsøge at rydde Jørgen af Vejen. I samme Nu forstaar hun, hvormeget han betyder for hende, og beslutter at tage med tilsøs om Natten og forhindre Forbrydelsen.

Uden at Jørgen aner noget om det, sniger hun sig ombord i Toldvæsenets Jager, og da Baaden ude i rum Sø overmander Smuglerne, faar hun Lejlighed til at redde Jørgens Liv. Derved opdager Jørgen, hvilken tapper lille Kvinde, hun egentlig er, — og han forstaar nu, at inderst inde har han hele Tiden holdt af sin lille Kusine!

Ole Konge er lykkelig! Smugleriet mislykkedes for ham og kostede ham mange Penge, men Amalie er glad, — hende har Eventyret bragt Lykken, — og „skidt med, hvad det koster, bare Tøsen er lykkelig“, ræsonnerer Ole Konge med et polisk Glimt i de durkdrevne Øjne. — —

Den store Magt sejrede til sidst, — som den altid gør det!

Ahl.

Bearbejdet for Film af Sam Ask

Iscenesat af: Aug. Blom

Optaget af: Nordisk Films Kompagni

Eneret: A/S Fotorama

Hovedpersonerne:

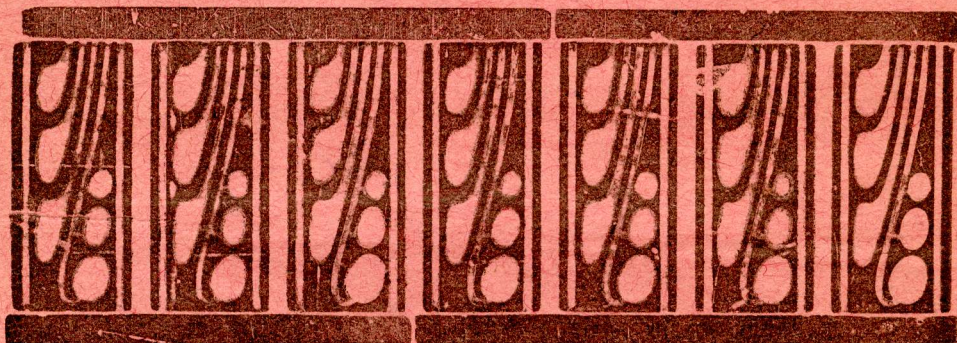
Jørgen Bang, Toldassistent	Knud Almar
Hans Far	Phillip Bech
Hans Mor	Lily Bech
Amalie, Jørgens Kusine	Agnes Petersen
Hendes Far, kaldet „Ole Konge“.	Viggo Lindstrøm
Hendes Mor, „Madam Konge“.	Agis Winding Holberg
Stine, Tjenestepige hos „Ole Konge“	Kate Fabian
Marie Rømer	Ingeborg Spangfeldt
En Smugler	Alex Suhr

Toldere, Spritsmuglere og andre Syndere.

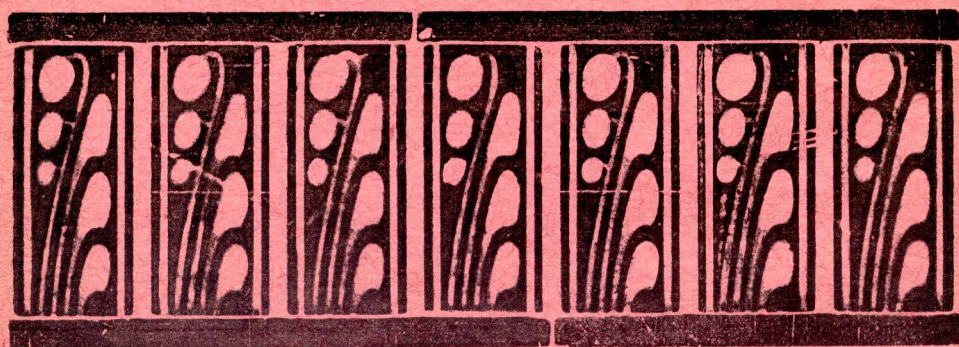
Forestilling: ~~Lørdag~~ Kl.

Søndag -
Mandag -
Tirsdag -
Onsdag -
Torsdag -
Fredag -

4 - 7½ - 9
} 8

— Nyt Program. —
fra ~~Lørdag~~ den 12³ Septb.
Søndag

Den store Magt

Filmatiseret i 5 Akter

med

Zakarias Nielsen's Fortælling
af samme Navn.

Den store Magt

Filmatiseret i 5 Akter efter
ZAKARIAS NIELSEN'S
Fortælling af samme Navn.
Bearbejdet for Film af SAM ASK
Iscenesat af AUG. BLOM

Optaget af: Nordisk Films Kompagni.
Eneret: A/S Fotorama.

HOVEDPERSONERNE:

Jørgen Bang, Toldassistent .. Knud Almar
Hans Far ..... Philip Bech
Hans Mor ..... Lily Bech
Amalie, Jørgens Kusine ..... Agnes Petersen
Hendes Far,
kaldet „Ole Konge“ ..... Viggo Lindstrøm
Hendes Mor, „Madam Konge“ Agis Winding Holberg
Stine, Tjenestepige hos
„Ole Konge“ ..... Kate Fabian
Marie Rømer ..... Ingeborg Spangsfeldt
En Smugler ..... Alex Suhr
Toldere, Spritsmuglere og andre Syndere.

Den store Magt.

Der er Fugleskydning i »Lunden«, og i en lille By er Fugleskydningsdagen en Dag, der er lige saa vigtig som Markedsdagen, derfor er alle Byens Indvaanere stævnet sammen for at overvære Nedskydningen af det arme Kræ og hylde den store Mand, som bliver Fuglekonge!

Det ser ud til, at den unge Toldassistent Jørgen Bang skal faa Held til at knalde Brystpladen ned for sin Far, som saa vil blive Aarets næste Fuglekonge.

Et Hurra hilser Jørgens Mesterskud, da Fuglen endelig er ribbet for sin fejreste Pryd! Kancelliraad Bang, Jørgens Far, faar højtideligt hængt Fuglekongens tunge Kæde om Halsen, og i Procession marcherer alt, hvad der kan krybe og gaa, bag efter Musiken ind til Byen, hvor de ædle Skydebrødre skal afslutte Dagen med et dundrende Knald.

Kancelliraad Bang er en meget fin Mand, som efter en bevæget Ungdom og Manddom har nedladt sig til at overtage Hvervet som Bogholder i den lille Bys Bank, og nu er han oven i Købet blevet Fuglekonge!

Han er dog ikke den eneste Majestæt i Familien, for hans Søster er gift med en Mand, der kaldes Ole Konge, og som, ligesom Enevoldskongerne, har meget med »Ben« at gøre. Mens Enevoldsherskerne dog uddelte Ben, samler Ole Konge paa dem, — han er nemlig Marskandiser og sjakrer med lidt af hvert, gamle Ben, Klude, gammelt Jern osv., — kort sagt: Ole Konge køber alt, — og han tjener paa alt. Han er en holden Mand, og derfor ærgres og kreperer det ham, at hans Svoger, Kancelliraaden, ser ham over Hovedet, skønt Ole inderst inde er klar over, at den anden er en fattigfin Lus!

Nej, — Kancelliraaden har Ole ikke meget Fidus til, — derimod synes han rigtig godt om Sønnen, Jørgen, og det er han ikke alene om, for ogsaa Arveprinsessen, Ole Konges smukke Datter, Amalie, finder at hendes Fætter er et Mandfolk, — ovenikøbet et Mandfolk, som har fortjent at blive hendes Mand!

Bare Jørgen kunde faa Øje paa hende og sige et eneste lille Ord, saa var Amalie parat til at sy Knapperne fast i hans Uniformsjakke og sørge for rene Sokker til ham Resten af sit Liv, — men Jørgen har hidtil ikke lagt Mærke til, at hans Kusine egentlig er en smuk og giftfærdig ung Pige. Han kender derimod en ung Dame, som hedder Marie Rømer, og som han har isinde at fri til, naar han engang bliver forfremmet og kan byde hende et Hjem.

Da, — samme Aften, som hans Far er udnævnt til Fuglekonge, styrter alle hans Fremtidshaab i Grus.

Kancelliraaden kommer midt om Natten og ringer Sønnen op for at meddele ham, at der iaften har været Revision i Banken, mens Skydebrødrene festede, og at Revisionen har konstateret et Underslæb paa 30,000 Kroner, — Penge, som Kancelliraaden overfor Sønnen tilstaar at have laant af Kassen og brugt.

Bankens Direktør har tilstaaet Kancelliraaden en Maaned at skaffe Pengene i, men han kan ingen Udvej se til at klare sig fra Skam og Skændsel!

Jørgens første Tanke, da han hører Faderens

frygtelige Tilstaaelse, gælder hans syge Mor, der i Aarevis har været lænket til Seng eller Rullestol. Hun maa ikke faa noget at vide! For hendes Skyld maa Faderen reddes!!

Men hvorfra skal Jørgen tage de 30,000 Kr.?

Faderen hvisker: »Ole Konge!« — Manden, som han altid har set over Hovedet og fornægtet, — den Mand staar nu for ham som den eneste Udvej. Men det nytter ikke, at han selv gaar til Svogeren. Saa faar han bare et haanende Nej!

Jørgen forstaar. Tidlig næste Morgen gaar han hen til Onkelen, men Ole Konge er egentlig ikke vild efter at slippe af med saa mange Penge! Jo, — var Jørgen kommet for at anholde om Kusinens Haand, havde der ligget 50,000 blanke Dalere parat til ham, — men — — — men — — ja, — Ole nægter altsaa at hjælpe Nevøen!

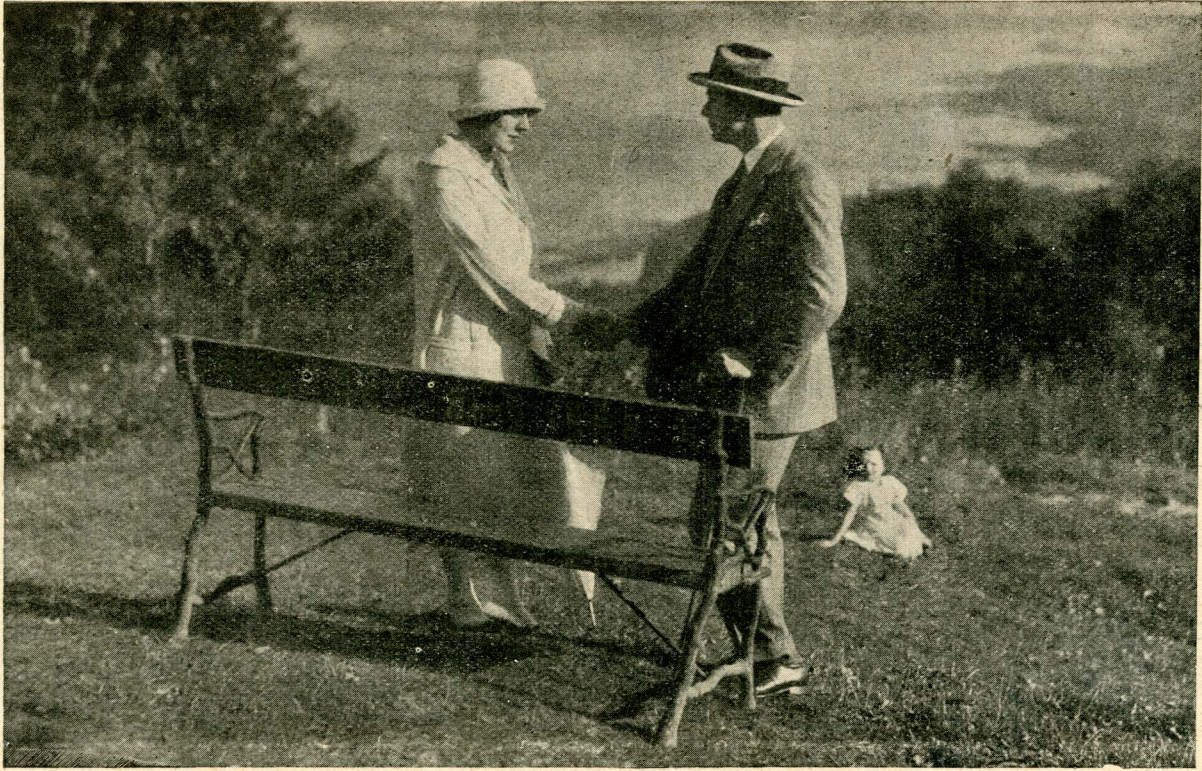
For Moderens Skyld resignerer Jørgen da paa Virkeliggørelsen af alle sine Fremtidsdrømme og gifter sig med Ole Konges Amalie og redder derved Faderen.

En Tid gaar alt godt, men det er Jørgen umuligt at glemme Marie Rømer, som nu er i Jylland, hvor hun er Husbestyrerinde hos en Præst, der er Enkemand.

Alt for snart opdager Amalie, at han kun har taget hende som Appendix til hendes Fars Penge, og da hun samtidig opdager hans Hengivenhed for Marie Rømer, forstaar man, at Jørgen ikke faar det alt for hyggeligt, — de lider begge to, — indtil Skæbningen en Dag forener dem!

Ole Konge har nemlig vovet sig ud paa et rask lille Spritsmuglerkup, — og Jørgen faar Nys om det og agter at sætte alt ind paa at forhindre Smuglertøgtet. Om Aftenen før den Nat, som er udset til Eventyret, faar Amalie imidlertid at vide, at Smuglerne har til Hensigt at forsøge at rydde Jørgen af Vejen. I samme Nu forstaar hun, hvormeget han betyder for hende, og beslutter at tage med tilsøs om Natten og forhindre Forbrydelsen.

Uden at Jørgen aner noget om det, sniger hun sig ombord i Toldvæsenets Jager, og da Baaden ude i rum Sø overmander Smuglerne, faar hun Lejlighed til at redde Jørgens Liv. Derved opdager Jørgen, hvilken tapper lille Kvinde, hun egentlig er, — og han

forstaar nu, at inderst inde har han hele Tiden holdt af sin lille Kusine!

Ole Konge er lykkelig! Smugleriet mislykkedes for ham og kostede ham mange Penge, men Amalie er glad, — hende har Eventyret bragt Lykken, — og »skidt med, hvad det koster, bare Tøsen er lykkelig,« ræsonnerer Ole Konge med et polisk Glimt i de durkdrevne Øjne. — —

Den store Magt sejrede til sidst, — som den altid gør det!

Ahl.

DARDENNE & CIE *

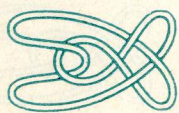
30, Rue Dupont 30, _____
_____ BRUXELLES-NORD

— Vente et location de Films cinématographiques —

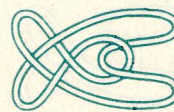
ADRESSE TÉLÉGRAPHIQUE: CHODAR-BRUXELLES

TÉLÉPHONE Bruxelles 507.68

L'Amour et l'Argent

D'après le roman de Z. Nielsen
Adapté à l'écran par Sam Ask

INTERPRÉTÉ PAR :

Knud Almar, Phil. Beck, Vigo Lindström & Agnes Peterson

Eric Lussan est douanier au port de Söby. Il est séduit par la douceur et la bonté de Madeleine Simon une jeune fille de Velje, localité voisine et n'attend que sa nomination d'inspecteur des douanes pour demander sa main. Le jour même ou sa nomination arrive il écrit à Madeleine. Hélas, sa lettre ne devait jamais partir. Le même soir Eric apprend que son père, caissier de la banque locale, a joué et perdu. L'examen de sa comptabilité révèle un déficit de 50.000 frs. dans sa caisse. Le conseil lui donne un mois pour rembourser, sous peine de poursuites. Pour éviter le déshonneur il n'y a qu'un issue.

Eric fera le sacrifice de son bonheur et épousera sa cousine Colette qui lui apportera en dot les 50.000 frs. qui sauveront son père. Le mariage a lieu. Eric s'imagine n'avoir sacrifié que lui, mais bientôt Colette qui aime son mari, s'aperçoit de sa froideur à son égard, et la pauvre enfant se met à souffrir à son tour. Le père de Colette, le marchand de chiffons Bricard est resté, malgré sa fortune, un rustre parfait. Sans tact aucun, il encombre la vie de sa fille et de son gendre, faisant de leur demeure le rendez-vous d'un monde bruyant et grossier. Bientôt Eric, exécuté, ne supportant point ce contact, se détachait de plus en plus de son foyer. Son cœur se souvient de Madeleine, la douce jeune fille qui aurait été la compagne idéale de la vie simple et droite qu'il avait rêvée. Il la rencontre un jour et apprend d'elle qu'elle va épouser un brave homme, veuf avec une fillette dont elle veut remplacer la mère. En revoyant celle qu'il croyait aimer, Eric est tout surpris de constater que son cœur reste calme.

Sans le savoir, malgré le triste début de leur union,

n'aurait-il pu vivre auprès de Colette sans se sentir ému par sa grâce espiègle? Malheureusement, Colette apprend la rencontre d'Eric et de Madeleine et croit à l'infidélité de son mari.

Sous l'injustice accusation Eric se cabre et au cours d'une explication orageuse révèle à Colette qu'il l'a épousée pour sa dot. C'est l'écroulement du rêve d'amour de la pauvre petite. Cependant le malheur a mûri Colette. L'enfant qu'a épousée Eric est devenue une femme luttant pour son bonheur.

Un jour Eric est averti par ses chefs de faire bonne garde. Une importante affaire de contrebande doit se jouer cette nuit. Eric prévient Colette qu'il restera à bord toute la nuit et lui conseille de se rendre chez ses parents.

Peu après le départ de son mari, Colette se rend chez son père. Les contrebandiers sont réunis chez lui et Colette surprend un complot qui peut coûter la vie à son mari. Courageusement la jeune femme se rend au port et se cache dans la cale du côté de douane. En intervenant à propos elle sauve le bateau d'une catastrophe certaine et permet Eric de mener à bien l'arrestation des contrebandiers. Cette affaire vaut à Eric sa nomination dans un port plus important et une petite fortune. Une partie de la riche cargaison du bateau contrebandier lui revient en effet, de droit. Eric rembourse à son beau-père la dot de Colette et libre désormais de cette chaîne, avoue à Colette ravie, qu'il l'aime d'un profond amour. Ils recommenceront une nouvelle vie d'où sera exclue toute question d'argent et où l'amour règnera en maître.

DARDENNE & Cie

30, Dupontstraat, 30,

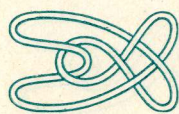
BRUSSEL-NOORD

Verkoop en verhuur van Kinematografische Filmen

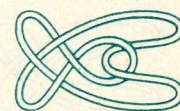
Telegramadres: CHODAR - BRUSSEL

TELEF. BRUSSEL 507.68

LIEFDE EN GELD

*Naar den roman van Z. Nielsen
Door cinema bewerkt door Sam Ask*

— ♦ — VERTOLKT DOOR: — ♦ —

Knud Almar, Phil. Beck, Vigo Lindström & Agnes Peterson

Eric Lussan is tolbeambte in de haven van Söby.

Hij wordt verleid door de zachtheid en de goedheid van Madeleine Simon, een jong meisje van Velje, een naburige plaats, en wacht enkel zijn benoeming als opziener der tolbeambten af om hare hand te vragen. Den dag dat zijn benoeming toekomt schrijft hij Madeleine. Helaas, zijn brief mocht nooit vertrekken. Denselven avond verneemt Eric dat zijn vader, kassier bij een plaatselijke bank gespeeld en...verloren heeft. Het onderzoek zijner boekhouding brengt een tekort van 50.000 Fr. in zijn kas aan het licht. De beheerraad geeft hem eene maand tijd om de som terug te geven op straf van vervolging. Om de schande te vermijden is er maar eene uitkomst. Eric zal zijn geluk opofferen en zijne nicht Coletta huwen die hem 50.000 Fr. bruidschat zal medebrengen, die zijn vader zullen redden. Het huwelijk heeft plaats; Eric beeldt zich in dat hij zich enkel opgeofferd heeft, maar weldra bemerkt Coletta, die haar man innig lief heeft, zijne koelheid ten haren opzichte en het arme kind begint op hare beurt te lijden.

Coletta's vader, de vodenkoopman Bricard, is niet-tegenstaande zijn fortuin een lompe vlegel gebleven. Zonder de minste fijngevoeligheid, hindert hij het leven zijner dochter en van zijn schoonzoon, van hunne woning de plaats van bijeenkomst makende van eene ruwe en luidruchtige menigte. Welhaast is Eric overspannen, verdraagt dien omgang niet langer meer en verwijdert zich meer en meer van zijn haard. Zijn hart herinnert zich Madeleine, het zachte jonge meisje dat zijne ideale gezellin zou geweest zijn in het eenvoudig en openhartig leven dat hij gedroomd had. Zekeren dag ontmoet hij haar en verneemt van haar dat zij een braaf man, weduwnaar met een lief meisje gaat huwen, wier moeder zij wil vervangen. Degene terugziende die hij dacht te beminnen, is Eric verwonderd vast te stellen dat zijn hart kalm blijft.

Zou hij zonder het te weten, en niettegenstaande het droef begin hunner vereeniging, niet naast Coletta kunnen leven zonder zich bewogen te gevoelen door hare schalksche bevalligheid?

Ongelukkiglijk verneemt Coletta de ontmoeting van Eric en Madeleine en gelooft aan de ontrouw van haar man. Onder de onrechtvaardige beschuldiging windt Eric zich op en gedurende eene geweldige hevige woordenwisseling zegt hij aan Coletta dat hij haar enkel om haren bruidschat gehuwd heeft. Het is de ineensstorting van de liefderoman der arme kleine. Intusschen heeft het ongeluk Coletta gesterkt. Het kind door Eric gehuwd is een vrouw geworden die strijdt voor haar geluk. Zekeren dag wordt Eric door zijne oversten bericht goed te waken. Een belangrijke smokkelzaak moet dien nacht afgehandeld worden. Eric verwittigt Coletta dat hij den ganschen nacht aan boord zal blijven en raadt haar aan zich naar hare ouders te begeven. Een weinig na het vertrek van haar man begeeft Coletta zich naar haren vader. De smokkelaars zijn bij hem vereenigd en Coletta komt op de hoogte van een samenzwering die het leven van haar man kan kosten. Moedig begeeft de jonge vrouw zich naar de haven en verbergt zich in het ruim van den kotter der tolbeambten. Tijdig komt zij tusschen en redt het schip van een ramp. Zij laat Eric toe de aanhouding der smokkelaars tot een goed einde te brengen.

Die zaak bezorgt Eric zijn benoeming in een belangrijker haven en tevens een kleine rijkdom. Een deel der rijke lading van het smokkelschip komt hem inderdaad in volle recht toe. Eric stort zijn schoonvader den bruidschat van Coletta weer en in de toekomst vrij van die keten. bekent hij aan de lieve Coletta dat hij haar onuitsprekelijk lief heeft. Zij zullen een nieuw leven beginnen waar alle geldzaken zullen buitengesloten blijven en waar de liefde als heer en meester zal heerschen.

D E N S T O R E M A G T .

Skuespil i 5 Akter bygget over
Zakarias Nielsens kendte Roman
af samme Navn.

Bearbejdet for Film af
S a m A s k .

Isnesesat af A u g . B l o m .

Fremstillet af Nordisk Films Kompagni,
København.

H o v e d p e r s o n e r n e :

- Kancelliraad Bang, Bankkasserer.....Philip Bech.
- Elise, hans Hustru.....Lilli Bech.
- Jørgen, deres Søn, Toldassistent.....Knud Almar.
- Ole Konge, Bangs Svoger, Kludekræmmer.....Viggo Lindstrøm.
- Madam Konge.....Agis Winding.
- Amalie, deres Datter.....Agnes Petersen.
- Marie Rømer.....Ingeborg Spangsfeldt.
- Stine.....Kate Fabian.
- Peter Fur.....Alfred Meyer.

Den Dag, da den unge Toldassistent Jørgen Bang ved et heldigt Skud gjorde sin Fader til Aarets Fuglekonge i den lille, gammeldags Købstad, hvor den traditionelle Fugleskydning altid var en stor Begivenhed inden for Borgersekabet, lod til at skulle blive en lykkelig Dag for ham helt igennem. Medens Faderen - Kancelliraaden, der efter en Række glade Officersaaf nu sad som Hovedkasserer i Byens Bank, og som skævt havde bevaret en usvækket Appetit paa Livets Goder - lod sig fejre ved Skydeselskabets store Middag, var han selv kun alt for glad ved at kunne unddrage sig det muntre Selskab og gaa til et Stævne med den Kvinde, der ejede alle hans Tanker, og som han vidste, han for en Tid maatte skilles fra. Marie Rømer hed den blide, stilfærdige og drømmende unge Pige, han følte sig saa stærkt tiltrukket af - maaske fordi hun i Karakter og Væsen lignede ham selv saa meget, - og den samme Aften skulde hun rejse til en fjern Præstegaard, hvor hun skulde være i Husmoderens Sted. - - - Hun og Jørgen tog Afsked med hinanden uden at det afgørende Ord blev sagt, - han vilde ikke, at hun skulde føle sig bundet, før han var saadan stillet, at han kunde stifte eget Hjem, men ~~han~~ haabede inderligt, at Adskillelsen ikke skulde blive af lang Varighed. Man forstaar derfor hans Glæde, da han ved sin Hjemkomst ^{saa, der var kommen med /} fandt et Brev ~~hans~~ hans Udnevntelse til Toldkontrollør. ~~liggende paa sin Bord.~~ Efter at have opsøgt sin syge Mor,

hvem han omfattede med den mest rørende Kærlighed, og som altid var den første, han gik til med sine Glæder og Sorger, satte han sig i en stille Nattetime til at skrive til Marie Rømer - til at betro de Ord til Papi-ret, som laa ham paa Læben, da han for faa Timer siden sagde Farvel til hende. Men inden han blev færdig med det Brev, som Skæbnen vilde aldrig skulde blive afsendt, fik han et uventet Besøg. - - - Det var Faderen, der kom - ikke den muntre og forsorne Bohvivant med den ranke Kancelli-raadholdning, men en sammenbrudt og klynkende gammel Mand med et skam-fuldt og flakkende Blik. Og saa fik Jørgen den forfærdelige Sandhed at vide - at Faderen havde besveget Banken og vilde blive meldt til Politi-et, hvis han ikke i Løbet af en Maaned betalte de 30.000 Kroner, han hav-de tilegnet sig! - Den unge Toldkontrollør saa Jorden glide bort under Fødderne paa sig - hen forstod, at han maatte opgive alle lyse Fremtids-drømme og satte alt ind paa at redde Faderen - ikke for dennes egen Skyld, men af Hensyn til den elskede Mor, hvem Ulykken og Vanæren vilde lægge i Graven. Faderen lod selv en kynisk Bemærkning falde om, hvor Frelsen var at finde, og skønt Jørgen straks med Afsky skød denne Tanke fra sig, kom den Dag dog, da han blev nødt til at gøre sig fortrolig med den. - - - Kancelliraadens Søster var gift med en velhavende Kludekræmmer - den meget smaaborgerlige og ikke højt ansete Ole Konge, der havde tjent sine mange Penge ved mere eller mindre tvivlsomme Forretninger - og ved at gøre Datteren, den kønne og livsgl^ede, men noget overfladiske Amalie, til sin Hustru, vidste Jørgen, at han ved Hjælp af Medgiften vilde blive i Stand til at hjælpe Faderen. Han vidste ogsaa, at Amalie havde sværmet for ham lige fra Barneaarene - og med tungt Hjerte bragte han saa sit Offer - han friede til Kusine og fik hendes Ja. - - - - - Kort Tid efter blev de gift - og Jørgen, der uden Vanskeligheder fik ordnet Affæren med Banken, gik ind i sit Ægteskab med den alvorlige Be-slutning aldrig at lade sin Hustru ~~xxx~~ føle, at han havde giftet sig uden Kærlighed. - Men han saa snart, at han havde taget et større Kors paa sig, end han kunde bære. At Amalie var et forkalet og tankeløst Barn, det maatte han finde han sig, men det var ganske utaaleligt, at alle hendes Paargørende med Kludekræmmeren i Spidsen efterhaanden gjorde det nye Hjem til deres, Aldrig kunde han faa Lov til at være alene med sin Kone - altid fik han at vide, at det var hende, der havde bragt Vel-standen til Huse, og til sidst blev det hele saa uudholdeligt for ham,

at han benyttede nogle Dages Ferie til at rejse bort for i Ensomhed at kunne gøre op med sig selv og forsøge at faa den Ro i Sindet, uden hvilken et fortsat Samliv med Amalie stod for ham som en Umulighed. - - - Tilfældet vilde, at han ^{paa Rejsten} skulde møde den Kvinde, ^{engang} der havde spillet en saa vigtig Rolle i hans Fremtidsplaner, men til hans Overraskelse voldte Gen- sunet ham ingen større Smerte, og han begyndte at forstaa, at de Følel- ser, han havde næret for Marie Rømer, næppe havde været saa dybe, som han havde troet. - - -

Han vendte tilbage til sit Hjem med en svag Fortrøstning om, at alt maa- ske alligevel ~~skulle~~ kunne blive godt, men hjemme hos ham var der imid- lertid sket noget, der fik en Storm til at bryde løs over hans Hoved. Amalie havde opdaget, hvor meget Marie Rømer engang havde ^{været} ~~betydet~~ for ham - hun fik en ikke ganske ubegrundet Mistanke om, at de to stadig ~~stadig~~ stod i Forbindelse med hinanden, og i sin Skinsyge rettede hun en saa uretfærdig og krænkende Beskyldning mod sin Mand, at han i sin Ophidselse derover fortalte hende alt. - Hendes Forbitrelse veg Pladsen for dyb Fortvivlelse, da hun erfarede, hvorfor han havde giftet sig med hende - men saa højt elskede hun ham, at hun alligevel ikke vilde slippe ham, og hun var i Øjeblikket Faderen helt taknemlig for, at han lod Jør- gen vide, at der i al Fald ikke blev noget af Skilsmisse, før han kunde betale Medgiften tilbage. - - - Den Sorg, der saa uventet havde ramt hen- de, modnede hende, fik hende til at indse sine Taabeligheder og Barnag- tigheder og gjorde hende til Kvinde - en Kvinde, der elskede, og som kæm- pede for sin Kærlighed. Og den Kamp førte hun til sidst til Sejr. - - - En fræk Spritsmuglerbande, med hvilken den ikke alt for nøjeregnende Ole Konge stod i intim Kontakt, var nemlig adskillige Gange blevet generet ^{sine} i ~~skærs~~ ^o Operatiner af den en^onergiske unge Toldkontrollør og havde lagt en skummel Plan, der skulde skaffe dem Havn over "Snushanen", men som Amalie ved et lykkeligt Tilfælde fik Nys om. Ved sin modige Indgriben reddede hun ikke blot ~~Sjæns~~ Sjæns Liv, men satte ham ogsaa i Stand til at gø- re et saa rigt Bytte af Smugletgods, at han kunde betale Ole Konge de man- ge Penge tilbage og derved gøre sig fri for de Lænker, som hun troede stæ- dig trykkede ham. - - - Men nu ønskede han slet ikke at blive fri - han havde omsider faaet Øjnene op for, hvor meget hans Hustru efterhaanden var kommen til at betyde for ham, og han vidste nu, at uden hende var der ingen Lykke for ham & Livet. - - - -